

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 3. Haere begheerten tot het lijden worden dickwils van Godt verhoort.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

te rusten in't bedde van dien soet-stekenden hulst, om mijn ziele met mijnen Beminden te vermaecken. Ick betrouwe in Godt, dat my dit van Godt door V Eerw. niet en sal gheweyghert worden.

Dit waeren haere daeghelijcksche begheerten, die haer by daeghen ende by nachten pijnighden. Niet te lijden was haer lijden, ende lijden was haer vermaeck. Als haer gheboden wiert sonder eenighe pijnlijckheden des lichaems den nacht over te brenghen, was sy als sieck van dese begheerten. Sagh haer bedde aen, met eenen af-keer: sloegh haer ooghen op 't Belt van de H. Maghet, dat sy in haer armen nam, ende gaf aen de Moeder Godts haer groot verlanghen te kennen om haer lichaem te pijnighen. Den hulst die sy tot dit eynde vergaedert hadde, speelde in haer ghe-dachten: beklaeghde haer onweerdigheyt om op dese stekende tacken te moghen rusten: Ende offerde haer selven om vlijtelijck dit te doen, als 't haer soude gheoorloft zijn.

s. 3. Haere begheerten tot het lijden worden dickwils van Godt verhoort.

WY hebben nu ten deele ghesien dat haer vierighe begheerten tot het lijden, van Godt verhoort wierden door het toefenden van eenighe pijnlijckheden die ick niet konde af-snijden van haere begheerten. Laet ons noch voorder bewijfen, hoe dat haer menighvuldigh verfoeck van lichaemelijcke pijnen t'onderstaen, van den Hemel verhoort is gheweest.

Sy verkreegh van Godt seer dickwils ten minsten eenigh deeltjen van haere begeerten door onverdraeghe-

ghelijcke hoof-pijnen, door hert kloppinghen, door seer ghevoelijke ontsteltenisse van alle haer lidtmaeren, door menighvuldighe siekten, door seer moeyelijke ghevallen van uytwendighe saecken: Inde welke sy aldan haer kloeckmoedigheyt oeffende, soo van binnen lijdende, als van buyten. Sy wiert somwijlen by nachten met soo groote pijnen inde sijde ende lendenen overvallen, als of in haer lichaem een ribbe ghebroken geweest hadde: Maeren liet hier om haer nacht ghebedt niet te doen, ende smorghens op te staen op haeren tijdt. Dese pijnen noemt sy, haer alder-soetste rust-beddeken op het Kruys van haeren Beminden, om hem op 't Kruys der liefde gheselschap te houden.

D'inwendighe pijnen die haer overvielen, ende die sy met blyschap ontsonck, waeren somwijlen soo groot, dat sy als een stervende mensch was, niet verwachtende als de doot, die nochtans niet en quam: Twelck buyten haer meyninghe was, want sy niet en konde vatten, hoe haer ziele tusschen sulcke pijnen in haer lichaem noch bleef. Dierghelijcke doodelijke pijnen heeft sy seer dickwils onderstaen, eer sy tot de selsaeme gemeynsaemheyt met haeren Beminden ghekomen is.

Op eenen witten Donderdagh s'avonts, als sy de Proceffie verghefelschapte, ende tot ghedachtenisse der bitter Passie Christi de neghen Kercken gonck besoecken, die men de Statien noemt, ghevoelde sy dat haer ziele seer ontsteken wiert om eenigh lijden in haer lidtmaeten te ghevoelen: Ende haer begheerten wierden van den Hemel verhoort. Want inde Kercke der Kruys-broeders wiert sy met soo groote in-

wen-

wendighe pijnen overvallen, dat den ganck haer onmoghelijk was. Sy wiert van twee perfoonen naer huys gheleyt, ende ten halven ghedraeghen, steunende op hunne schouderen. Dese pijnen duerden heel den nacht, ende oock den volghenden dagh tot naer middagh. Het sweet brack haer van alle kanten uyt, s'morghens nochtans op den goeden Vrijdagh kroop sy door Godts hulpe naer de Hooft-kercke, om 't Sermoon van de Passie te hooren: Alwaer het sweet haer af-liep, dat door de pijnlijckheden des lichaems ende groote benauwtheden des herte uyt-gheperst wiert. Sy loofde Godt, die haer d'alder-onweerdighste dese gratie verjont hadde.

Op eenen anderen Witten-donderdag s'avonts met de Proceffie gaende, die tot ghedachtenisse van 't bitter lijden Christi te Ruremonde inghestelt wort, wiert sy met een over-groote hooft-pijne ende pijnen in alle haer leden overvallen: Soo dat sy met haer ghepeysen spelende op 't lijden Christi, te samen deelachtigh wiert van sijn lijden. Dit lijden ghelijck het voorgaende bleef haer by, heel den nacht ende den volghenden dagh tot dry uren naer noon, op welke ure Christus ghestorven is. Door dese groote pynen konde sy dien nacht weynigh rusten: 'T welck haer aenghenaem was. Want sy den nacht op den welcken de H. Kercke de ghedachtenisse instelt van 't bitter lijden des Salighmaeckers, niet anders en wenschte over te brenghen, dan met overdenckingen ende mededeelinghen van sijn H. Passie. Sy keerde sich aldan tot haeren door-wonden Bruydegom, om hem in sijn pynen gheselschap te houden. Sy verbelde sich dat sijn pynen haer pynen, ende haer pynen sijn pynen waeren.

ren.

ren. In dit medelyden ende droef heydt haers herte bleef sy willens in den morghenstont langher rusten, om dat sy heel den nacht niet gheslaepen hadde, ende verhopte dat haer machteloos lichaem, door dese ruste bequaemer soude wesen om in den Kercken-dienst op goeden Vrydagh teghenwoordigh te zyn. Sy bleef dan ligghen als d'andere van den huys inden morgentont op-stonden, daer-en-tusschen lydende, ende de krachten haerder ziele bestedende inde verbeeldinghe des lydens van haeren Beminden. Daer-en-tusschen verliep den tydt, ende d'ure naerderde om in't Sermoon van de Passie teghenwoordigh te zyn. Of sy alsdan in slaep gevallen is, of niet, en kan sy niet segghen. Maer sy hoorde onverhoedts een stercke stemme die klaerlyck seyde, *Agnes* ende anders niet. Sy quam tot haer selven, spronck op van verbaestheyt, denckende dat sy gheroepen wiert om naer de Kercke te gaen. Sy trock spoedelyck naer de Kercke met haer pynen: quam noch in tydts tot het Sermoon: Loofde Godt almachtigh, die haer geweckt hadde, om sijne H. Passie te hooren preken.

Andermael naer dat sy vieriglyck gewenscht hadde ter liefde van haeren Salighmaecker gebrant-merckt te worden, heeft sy inwendighlyck de selve pynen gevoelt, als of dit met'er daet geschiet waere. Op den 19. November 1637. sehryft sy aldus. *Ghelooft zy den Alder-hooghsten, die my d'onweerdighste door sijn goetheydt eenighe kleyne betaelinghen ghegheven heeft van mijn kleyne begheerten, door hem in my ontsteken, van nyt liefde tot hem ghebrant-merckt te worden. Ick ghevoelde dit in my als of dit gheschiet waere. Al hadde ick alsdan in een beet-brandende vier gheworpen gheweest, ter liefde van dien, die my*

met dese begheerten aldus ontsteken hadde, het soude my een soet verkoelende badt gheveest zijn. Ia dat ick op alle hoecken van de straeten grootelijcks beschuldicht ende als misdaedige ghegheeffelt waere gheveest; ja met gloeyende tanghen van malkanderen ghescheurt, dit waere my een alder-soetste verkoelende badt gheveest, om mijn begheerten te temperen. Ghemerckt dat dit niet gheschieden konde, Offerde ick mijn begheerten in den selven oorspronck daer sy van voort quamen; met belijdenisse van mijn onweerdigheydt om sulcke gratie te ghenieten.

Den 30. April 1638. Als sy s'nachts volghens haer gewoonte sich tot het ghebedt begeven soude, voelde sy haer lichaem tot het binnenste der gevrachten heel doorgoten van pynen, die soo gheweldigh ende groot waeren, dat sy noyt haer leven dierghelijcke gevoelt hadde. Dese pynen begonsten daeghs te voren; soo dat sy niet en wiste, hoe sy te bedde gheraecken soude, ende dochte, op den vloer van haer kamer te blijven ligghen. Hadde achterdencken of hier mede eenighe kortse vermenghelt was: Maer bevont doorde polsader dat neen. Sy begaf sich evenwel met grooten arbeit tot haer nacht-ghebedt, soo gheseyt is: Van binnen soo gepynight wesende, als of alle haer ghebeenten met ghesmolten loot doorgoten wierden: Maer door de grootheydt der onverdraeghelijcke pynen ter aerde vallende, en konde sy den tijdt des gebedts niet voltrecken: Voeghde sich dan uyt noodt, om wederom tot het bedde te gheraecken, ende aldaer ligghende haer devotie te doen, terwijlen haer de noodighe krachten ontbraecken om volghens haer gewoonte te bidden: Denckende dat dit aen haeren Bruydegom in dese ghesteltenisse des lichaems niet en soude mishaeghen.

haeghen. Ghelegghen zijnde, vont sich terstont ingethoghen in Godt, met een seer soete honighvloeyende vereeninghe in haeren Beminden, inde welcke sy haer soo verloor, dat sy in dese groote pynen als sonder ghevoelen was, met grooten overvloed der goddelijcke Liefde doorgoten ende gesmolten zijnde.

Hier naer was haer begheerte noch vlamigher tot het lijden: Wenschte in heet vier te sitten ter liefde van haeren brandenden Bruydegom, ende aldus te branden, ende altijd te blijven branden. Had't haer gheoorloft gheweest, soude een groot vier ghestockt ende haer selven daer in gheworpen hebben, ter liefde van haeren Al.

Vanneer, seght sy, sal ick in hem heel ghebrant worden. Ick ghevoele my hier van in't binnenste mijnder ziele soo ontsteken, dat ick mijnen traeghen esel niet en ghevoele. Mocht ick branden, ghevoelijck branden, ende altijd brandende blijven in desen heeten oven! Alle tormenten van dese werelt zijn te kleyn om dit vier te blusschen. Vaer sal een ziele sich laeten, die aldus ghestelt is? Nergens dan inden ghenen die haer soo ontsteken heeft.

Den 31. Mey 1639. Wederom nieuwe pynen van haeren Salighmaecker verfoeckende, verkreegh sy de rugghen pynen, die sy vele maenden voor haere doot gheleden heeft: Ende ontrent desen tijdt heeft sy van Godt oock verkregghen de groote ende lanckduerighe verlaetentheydt die haer tot het eynde haers levens by ghebleven is, daer sy vele jaeren naer ghewenscht hadde.

Wy hebben dese dinghen uyt de ghetuyghenisse van *Iosanna van Randenraedi* beschreven in't leste Capittel van't Eerste Deel: Laet ons het beginsel van de selve

pynen hier beschrijven met haer eyghen woorden. Sy
 schrijft aldus. Naer dat ick mijnen Salighmaecker Sacramen-
 telijck ontfanghen hadde, in't ghebedt wesende ende aldaer
 liggende aen die ghenaedighe voeten, versochte vergiffe-
 nisse van alle onse sonden die Godt almachtigh verwecken om
 sijn rechtveerdige straffe over ons te senden. Ick gevoelde my
 door de gratie Godts als heel verplettert inde begheerte om
 alle menschen met hem te versoenen. Ick lagh voor Godt, als
 tusschen Godt ende tusschen alle menschen (die my als van
 besijden in d'ooghe waeren) ghelijck een misdaedighe. Ick
 voelde my ghestelt om alle misdaeden, schulden, ende straf-
 fen op my te nemen, ende in mijn selven de pijnen t'onder-
 staen die d'andere moesten lijden: waer toe ick gratis ver-
 socht: Ende voelde my in dese begheerte soo seer ontfangen,
 dat ick van daer niet en wilde vertrecken, voor dat my dae-
 delijck in mijn lichaem wat ghevoelijckx soude verjont wor-
 den, om dat t' sinder liefde t'ontfanghen, ende t'omhelsen
 als een seer kostelijck juweel. In dese begheerte zijnde, sagh
 ick met een licht, snelder als eenen blixem, als of Godt hem
 ghebooght hadde in my: Als my sijn rechte-handt ghevende,
 ende belovende dat mijn ghebedt verhoort was: Ende dat
 my vergunt was voor eenighen tijdt gheduerighe pijnen in
 mijn lichaem te ghevoelen. Als ick uyt dese devotie tot mijn
 selven quam, ghevoelde ick in't midden van mijnen rugghe
 een seer graote pijn, als offer eenen brandt viers in stack:
 Ende van daer trock dese pijn in alle mijne lidtmaeten, soo
 sterck, als of ick met een stercke korise hadde bevangen ghe-
 weest. Waer van ick in mijnen gheest een groote blyschap
 ghevoelde, met opgheheven herte Godt lovende over dese
 gratie, die hy aen my d'alder-onweerdigste schepselken ghe-
 daen hadde.